

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/683/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.1.032/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kecskeméti Járásbíróság 49.B.56/2015/1489., a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.343/2022/52. és a Kúria Bfv.III.1.032/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az alapul fekvő ügy I. rendű terheltje volt. Az indítványozót az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki 167 rendbeli – 41 esetben társtettesként, 126 esetben bűnsegédként, 1 esetben kísérletként elkövetett – közokirat-hamisítás bűntettében, 53 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, 59 rendbeli bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntettében, 14 rendbeli bűnsegédként elkövetett sikkasztás vétségében és 9 rendbeli bűnsegédként elkövetett bűnpártolás bűntettében. Ezért az indítványozót a bíróság mint bűnszervezetben elkövetőt 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 400 napi tétel, napi tételenként 3 000 forint, összesen 1 200 000 Ft pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Az ellene emelt 13 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette és 7 rendbeli bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő

beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, a vagyonelkobzásról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [4] Az indítványozó fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélet ellen. A Kecskeméti Törvényszék – kétirányú fellebbezések alapján eljárva – mint másodfokú bíróság a 2023. március 1. napján meghozott 2.Bf.343/2022/52. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozó tekintetében akként változtatta meg, hogy a tényállás III/146. pontjában írt cselekmény bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntetteként is minősítését mellőzte, a tényállás III/52. pontjában a terhére rótt cselekményt bűnsegédként elkövetett sikkasztás bűntetteként is minősítette, a tényállás III/15. és III/34. pontjában a terhére rótt cselekményeket – a bűnsegédként elkövetett bűnpártolás bűntette helyett – 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendjének megsértése bűntettének minősítette. Az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra enyhítette, a végrehajtás fokozatát börtönben állapította meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozó tekintetében helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Kúria előtt, elsődlegesen a másodfokú ítélet jogerősítő záradékának hatályon kívül helyezése, másodlagosan az első- és másodfokú határozat hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, harmadlagosan a jogerős ítélet megváltoztatása és enyhébb büntetés kiszabása érdekében. Indokai szerint, mivel egyes bűncselekményeinek a megítélése megváltozott, ezért megnyílt számára a másodfellebbezés joga, így a másodfokú bíróság tévedett, amikor jogerősítő záradékkal látta el az ügydöntő határozatát. Kifejtette továbbá, hogy véleménye szerint nem állapítható meg a bűnszervezetben való elkövetés. A Kúria álláspontja szerint nem volt törvényi lehetőség a felülvizsgálatra, így a felülvizsgálati indítványt – mint törvényben kizártat – elutasította. Döntésének indokolásában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság azon döntése, mely alapján a megállapított minősítést megváltoztatta, nem számít az elsőfokú bíróság ítéletével való ellentétes döntésnek, valamint nem változott az indítványozó bűnösségének köre, így nem nyílt meg a lehetőség harmadfokú eljárásra. A Kúria döntésének indokolásában kifejtette továbbá, hogy a bűnszervezetben elkövetés téves megállapítására hivatkozás önmagában nem felülvizsgálati ok, a „büntetőjog más szabályának megsértése” lehetne alapja a felülvizsgálatnak, azonban az indítványozó ügyében ez nem áll fenn. A Kúria utalt rá, hogy az indítványozóval szemben kiszabott büntetés, valamint a feltételes szabadság lehetőségéből való kizárás még akkor sem lenne törvénysértő, ha a bűnszervezetben elkövetés megállapítása törvénysértő lenne.
- [6] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, amelyet az Alkotmánybíróság főtítkárnak hiánypótlási felhívására kiegészített. Az indítványozó szerint a Kecskeméti Járásbíróság 49.B.56/2015/1489., a Kecskeméti Törvényszék

2.Bf.343/2022/52. és a Kúria Bfv.III.1.032/2025/2. számú végzése az Alaptörvény rendelkezéseit sérti, így a XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdéseit, az alábbiak szerint.

- [7] Az indítványozó álláspontja szerint sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő jog részét képező ártatlanság védelmének követelménye azáltal, hogy a bíróság nem folytatott érdemi bizonyítást arról, hogy az indítványozó valóban bünszervezetben követte-e el a bűncselekményeket vagy sem, hanem azt a vádemeléstől fogva elfogadottnak tekintette. Sérelmezte továbbá, hogy a bírósági döntések véleménye szerint nem indokolták kellő részletességgel a bizonyítékok értékelését, sablonos megállapításokra szorítkoznak. Az indítványozó hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára, miszerint a bíróságnak érdemben kell válaszolnia a lényeges védekezési érvekre és döntésének indokainak világosnak kell lenniük. A Kúria döntésével kapcsolatban azt kifogásolta, hogy „a Kúria nem adott érdemi választ az alapjogi kifogásokra”, ezért alkotmányos sérelme fennmaradt. Az indítványozó szerint az indokolási kötelezettség az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos minimum, aminek a Kúria döntése nem tett eleget, mert az „nem tartalmaz részletes érvelést a tudattartalom és a szándék megállapítására és nem reflektálnak érdemben az alapjogi kifogásokra”. Az indítványozó sérelmezte továbbá a tisztességes eljáráshoz való joghoz fűződő pártatlan bíróságokhoz való jog követelményének megsértését, mert véleménye szerint a bíróság kezdettől fogva az indítványozó bűnösségét vélelmezte. Végezetül az indítványozó azt is kifogásolta, hogy a bíróság nem folytatott bizonyítást arra nézve, hogy ő valójában bünszervezetben követte el a bűncselekményeket, hanem már a vádemeléstől kezdve elfogadottnak tekintette ezt a körülményt, amely prejudikációt eredményezett a bíróság részéről.
- [8] 3. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [9] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [10] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó alkotmányjogi panasa a Kúria végzése vonatkozásában az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőn belüli.

- [11] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott első- és másodfokú határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján – megállapítva, hogy a felülvizsgálat törvényben kizárt – elutasította, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a törvényszék jogerős ítélete tekinthető.
- [12] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül, illetve az ilyen döntés folytán akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {vö.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]–[35]}. A Kúriának a felülvizsgálati indítványt a Be. 656. § (2) bekezdése alapján elutasító végzése azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül {3295/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [21]; 1285/2026. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [9]}. Ehhez képest pedig a Kúria végzésén keresztül a törvényszék jogerős ítélete, illetve annak indítvány szerint állított alaptörvény-ellenessége jelen eljárásban nem vizsgálható.
- [13] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csupán a Kúria végzését támadó elemében értékelte.
- [14] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és az eljárásban terheltként való részvételére tekintettel érintettnek minősül.
- [15] 3.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozottság követelményeinek eleget tesz. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §); a támadott bírósági határozatot; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdést], valamint indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági határozat

miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.

- [17] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [18] Az Alkotmánybíróság előjáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tartózkodik az indokolásban megjelenő érvek megalapozottságának vizsgálatától, mert a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [19] Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal és a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmével összefüggésben is alapvetően azt kifogásolta, hogy az alapügyben eljáró bíróságok megállapították a bünszervezetben elkövetést, a Kúria pedig álláspontja szerint nem megfelelően indokolta határozatát. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy annak eldöntése, hogy a bünszervezetben történő elkövetés mikor állapítható meg, nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés, amelynek eldöntése az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik. Jelen ügyben a Kúria az indítványozó által felhozott kifogásokat a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslat keretei között vizsgálta, döntésében részletesen megindokolta, hogy az indítványozó felülvizsgálati indítványában felvetett kérdések közül a tényállással és a bizonyítással összefüggő kérdéseket a felülvizsgálati eljárásban miért nem vizsgálhatta, valamint utalt arra is, hogy a bünszervezetben történő elkövetés kérdése önmagában nem felülvizsgálati ok, csak akkor, ha törvénysértő büntetéshez vezet, amely jelen ügyben nem volt megállapítható.
- [20] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az

Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A fentiekén túlmenően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.

- [21] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki az ügyben eljáró bíróság döntésével, annak érvelésével, indokolásával, jogalkalmazásával, valamint a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdéseinek állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [23] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 27. §-ára és 29. §-ára, valamint 56. § (2) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró